

SZÁNTSD FEL, URAM

G am F C
 1. Fel-tört ta-laj ré-gó-ta par-la-gon,
 2. Ki-szá-radt föld ré-gó-ta par-la-gon,
 meg-kö-vült már, kö-zöny az ar-co-mon
 e-ső-re vár, könnyecsepp az ar-com-mon.
 Nincs ben-nem vágy, nem oz-zít sze-re-tet,
 Ez sem se-gít, a fel-szint é-ri csak,
 nem é-get tűz, ját-szom a sze-re-pet.
 törd meg szí-ve-m, szántsben-nem új u-gart!
 Szánts fel, U-ram, meg-kö-vült szí-ve-met!
 É-ges-sen a bűn, gyű-löl-jem vét-ke-met!
 Szánts fel, U-ram, meg-kö-vült szí-ve-met! E-lő-led
 am
 nem rej-tem el nem rej-tem el bű-nö-met